

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

4. De reditu Magorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

lus, illa nō tantū auri, thuris, & myrrhæ, sed & sui ipsorum liberalissima oblatio: quàm larga cœlestium charismatum, diuinarum illustrationum, & ineffabilium consolationum copia, hanc eorum liberalitatem remunerarit? Aurum sapientiæ, qua incarnati Verbi mysterium perciperent, thus deuotionis, qua constanter in cœpto persisterent, myrrham incorruptionis à peccatis, ne in illa reciderent, vicissim ijs impertiendo? Zelus in his pios reges æmulandi.

De reditu Magorum.

IV.

I. **M**Ystica peracta oblatione, mirificè gratiofo diuinissimi infantuli conspectu illuminati, & exhilarati, vix sanctissimis illius manibus pedibusque, flexis poplitibus, decurrente vbere per genas lacryma, summa cum reuerentia suauandis satiari posse videbantur; tandemque in pedes erecti, vix præ internæ dulcedinis affluentia sese capientes, circumspiciebant casam, præsepe, pannos, ipsamque maximè matrem diuinum quid spirantem: omnia attoniti suspiciebant & venerabantur. Quanta submissione Beatę Matri de tanto filio gratulati fuerint, eidemque pro-

prodigiosam stellæ apparitionem cum gestis in via, Hierosolymis que retulerint, & vicissim quanto stupore & gaudio diuinam Matrem mira quædam & arcana de filij Dei prerogatiuis mysteria reuelantem, eosque in fide confirmantem audierint? quanta demum deuotione ac reuerentia eidem se ac benedicto filio commendarint, & valedixerint corporibus quidem inde recedentes, at non animis?

O quanta multitudo dulcedinis Domini, quam feruentibus seruis suis communicare solet in exercitijs deuotionis, si seridè, purè, constanter, perfecteque ea obire satagant? Amor, feruor in exercitijs deuotionis.

II. Cùm pernoctassent ibi, admoniti sunt in somnis, ne redirēt ad Herodem, qui id petierat, ne & infans, & ipsi in vitæ discrimen adducerentur: quod illi grato animo cognoscentes, per aliam viam reuersi sunt in regionem suam. Quam luculentum illud paternæ Dei prouidentia erga suos electos argumentum! Quid in mundo metuat, quisque omnem sollicitudinem suam projicit in eum, cui est cura de nobis? nusquam securius, quam in sinu tam amabilis Patris conquiescit. Quam exultabundi

tabundi hi tres beati reges tam peculiariter Dei erga se providentiam suspexerint? quas laudes, quas gratias retulerint? quam sancta desideria, tantam eius erga se liberalitatem compensandi, eximio zeli omnimodæ perfectionis acquirendæ, & divinæ eius gloriæ promouendæ, conceperint?

III. Beatus Ioseph rediens (quem credibile est, tum, ita Deo disponente, abfuisse, ut suavius Magis innotesceret divinum illum admirabilemque puerulum, quæ homo erat, non habere patrem in terris) quantis incesserit lætitijs? quo devotionis affectu divinam bonitatem collaudarit? divinos infanulo delatos honores, & Magis adoratoribus cælestes fauores congratulatus sit? quanto fervore animam, corpus, omnia eorum exemplo eiusdem divini pusionis obsequio de novo supplex obtulerit? Quanto hæc omnia eminentius præstiterit B. Mater, tantò illis fide illuminatior, tantò charitate flagrantior? Congratulatio de gloria

Christi, gratitudo,
oblatio sui.